

говѣте, то щѣше да стѣне. Алексѣандръ рѣкълъ: Бѣгъ гдѣто вѣрди челоуѣка, челоуѣческа рѣка немѣже да го повредѣ, ѣли да го оубѣе: Свѣче ты днѣсть да си ѣзгѣбенъ. Авѣссъ отвѣщѣалъ, ѣ рѣкълъ: на царската ти рѣка самъ, правѣ каквото ѣзволѣвашъ. Алексѣандръ пакъ мѣ рѣкълъ: Понѣже за Господарѣ своего се си тѣрналъ живѣтътъ въ смѣръть, ѣ направѣлъ си такова послѣшѣнѣе, кѣето никой челоуѣкъ не ѣ направѣлъ, харѣзкамъ ты живѣтътъ. Уди при царѣ Дѣрѣа, ѣ речѣ мѣ, защѣ Бѣгъ гдѣто Свѣча челоуѣка, рѣка челоуѣческа немѣже да го оубѣе. Нека Свѣрне високоуѣмното си смѣрде, нека се поклонѣнѣи, нека ми донесѣ харѣчъ съ войскѣа, ѣ нека сѣдѣи въ Персѣа да царѣва.

АВѢССЪ СЕ ВРѢЩѣА ПРИ ДѢРѢА.

Авѣссъ се поклонѣлъ на Алексѣандра, ѣ стѣшалъ при Дѣрѣа, ѣ мѣ казалъ щото направѣлъ на Алексѣандра. Тогава Дѣрѣи помѣхалъ главѣта си, ѣ рѣкълъ: Авѣссе, ты ѣспѣлни Свѣщѣнѣето си, но щотѣ щѣтътъ Кѣрѣветѣе то щѣ вѣде. Авѣссъ рѣкълъ: О царѣ! Знѣи, защѣ ѣзъ смѣрдегѣти направѣхъ съ съ сѣбата си, ѣ се ѣзгѣвихъ заради любовѣта ти, дрѣгъ живѣтъ нѣмамъ веке да дамъ за тѣбе. Поклонѣамсе на царствѣото ти, ѣ стѣвамъ да работимъ на Сногѣва, гдѣто ми харѣза живѣтътъ. Дѣрѣи се оускърѣвлъ ѣ рѣкълъ: на-добродѣтелнаго челоуѣ-